

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๕)
ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
พุทธศักราช ๒๔๗๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๖ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘
แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๖ นักโทษเด็ดขาดอาจได้รับพักการลงโทษ ดังต่อไปนี้

- (ก) ชั้นเยี่ยม ไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาด
ในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด
- (ข) ชั้นดีมาก ไม่เกิน ๑ ใน ๔ ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาด
ในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด
- (ค) ชั้นดี ไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของกำหนดโทษที่ระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเด็ดขาด
ในกรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษ ให้ถือกำหนดโทษตามหมายแจ้งโทษเด็ดขาดฉบับหลังสุด”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๕

พลเอก ป.จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

.....
หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ กฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความใน
พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ได้ระบุเกณฑ์พิจารณาพักการลงโทษนักโทษเด็ดขาดไว้
เป็นระยะเวลาสั้นกว่าที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในทางปฏิบัติที่
แล้วมาระบบการพักการลงโทษเป็นผลดีแก่กิจการราชทัณฑ์เป็นอันมาก สมควรขยายระยะเวลาการพัก
การลงโทษนักโทษเด็ดขาดให้มีระยะยาวขึ้นเพื่อให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้ต้องขังทั้งหลายให้อยู่ในระเบียบ
วินัย ตั้งใจรับการศึกษาอบรม ประกอบกิจการงานให้เป็นประโยชน์แก่เรือนจำ และเป็นประโยชน์แก่
ตนเองที่จะได้มีความหวังในการที่จะได้รับการพักการลงโทษ และพยายามปรับปรุงตัวให้เป็นพลเมืองดี
ต่อไป

